

இனம்

இனம் இதைக் கேட்கும்

ISSN : 2455 - 0531

Mail Id: inameditor@gmail.com

editor@inamtamil.com

பன்னாட்டு இணையத் தமிழியல்

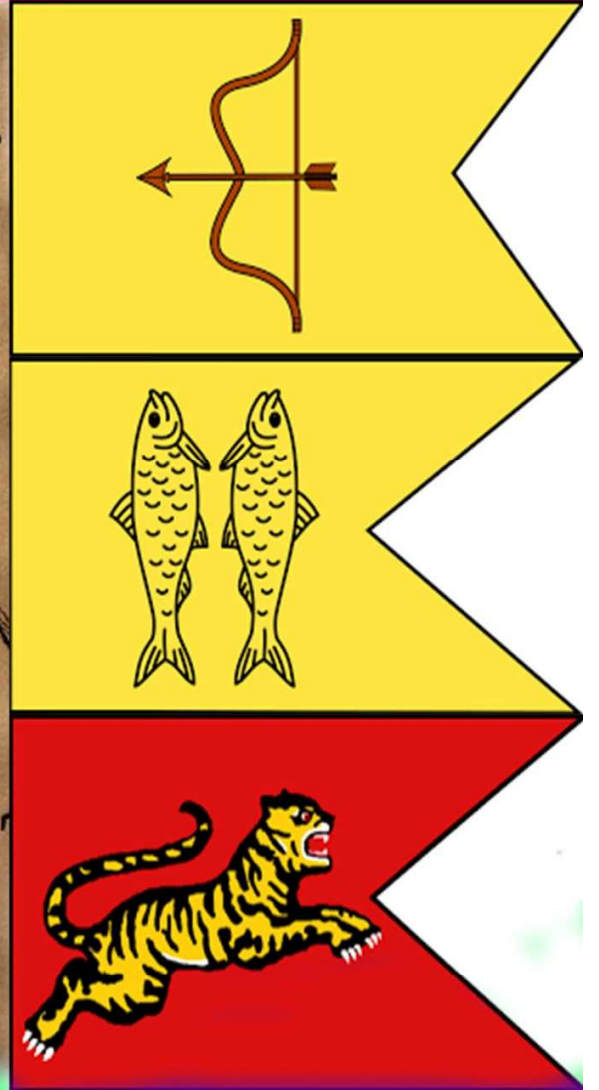
International E-Journal of Tamil Studies

UAN:TN03D0061112

இலக்கணம், இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணிணிசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர்:4 இதழ்:15 நவம்பர் 2018

Vol.4 Issue:15 November 2018

**த.சத்தியராஜ்
ச.இராமலட்சுமி
ப.கிருஷ்ணமூர்த்தி
சி.சாவித்ரி
சு.பேச்சியம்மாள்
மு.ஜெகதீசன்
கி.சங்கரநாராயணன்**

**இரா.இராமகுமார்
க.பாலாஜி
தி.நிரஞ்சனி
கி.ஜெகதீசன்**

**ரா.தக்ஷஷாயினி
ஜி.பால்ராஜ்
பா.கவிதா**

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
*An Internationally Refereed e_ Journal of
Tamil Studies*

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனிஸ்மூர்த்தி
முனைவர் த.சத்தியராஜ்

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் எசு.கை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்கோவில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வேலுச்சாமி (சேலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணசீலன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் இரா.இராஜா (திருச்சி)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (நாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (நஞ்சாவூர்)
திரு சு.புந்தந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

உள்ளே ...

தமிழ்ச் செவ்வியல்

பாண்டிய நாடும் மரபிலக்கண உருவாக்கங்களும்
Pāndiyā's kingdom vastly introduced cause of authentic
grammars

த.சத்தியராஜ் | 4

நற்றிணையில் சமுதாயச் சூழலும் தொழில் மாந்தரும்
Social environment and occupation in Nattirai

முனைவர் ச.இராமலட்சுமி | 12

மருதனிளநாகனார் பாடல்கள் காட்டும்
பண்டைய வழியாட்டு முறைகள்
Ancient religious rituals and performance through the
marutaṇṇiṇākaṇ songs

முனைவர் ப.கிருஷ்ணமூர்த்தி | 17

ஒப்பீட்டு நோக்கில் திருக்குறளும் சுமதி சதகமும்
A comparative study of Thirukkural and
Sumathisadagam

முனைவர் சி.சாவித்ரி | 23

சங்க இலக்கியத்தில் உரல், உலக்கையின் பயன்பாடு
Mortar and pestle are still employed in parts of Tamil
Classical Literature.

முனைவர் சு.பேச்சியம்மாள் | 40

ஐங்குறுநூற்று மருதத்திணைப் பாடல்களில்
பாத்தமை ஒழுக்கம் மறுத்தல்
Ainkurunuru Maruthathinai Paadalkalil Parathamai
Olukkam Maruthal

முனைவர் மு.ஜெகதீசன் | 49

வினாய் பெயர்கள்: இலக்கணிகளின் பார்வைகளும்
பதிவுகளும்
Interrogative Nouns: Grammarian's Perspectives and
Observations

முனைவர் கி.சங்கர நாராயணன் | 64

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

**சமூக வரலாற்றும் மின்புலத்தில் பாண்டிய நாட்டு
நீரியல் மேலாண்மை இனக்குழுக்கள்
(மள்ளர் - மடையர் - மடைச்சியர்)**

**SOCIO-HISTORICAL BACK GROUND OF WATER RESOURCE
MANAGEMENT TRIBES IN THE LAND OF KING PANDIAS
[Mallar-Madaiyar-Madichiyar]**

முனைவர் க. பாலாஜி | 75

**சமயங்கள் கூறும் விலங்குகளின் தெய்வீகத்
தன்மைகளும், மீறப்படும் விதங்களும் - விலங்குரிமை
ஒழுக்கவியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு
Divine characteristics of the animals, and the breach of
the animals - a study based on animal ethics**

திரவியராசா நிரஞ்சினி | 86

**நாட்டுக்கோழி வணிகக்கோழியான வரலாறு
Transformed the Jungle fowl into today's commercial
chicken**

முனைவர் கி.ஜெகதீசன் | 97

**விவேகானந்தரின் ஆளுமை பற்றிய சிந்தனைகள்:
ஒரு மெய்யியல் ஆய்வு
The thought of the personality by Viveganandar: A
Philosophical Approach**

தக்ஷ்ஷாயினி ராஜேந்திரன் | 101

**கிராமியக்கலைகளின் மறைவினால்
இன்றைய சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள்
In present society to the problems faced by the
disappearance village art**

இளஞ்சைவப்புலவர் ஜி.பால்ராஜ் | 112

நூல் மதிப்பீடு

**தமிழனின் தத்துவம் திருக்குறள் அறம்
(பொருளும் விளக்கமும்)
பரிமேலழகர் இங்கே திருத்தப்படுகிறார்
Unspecific: The philosophy of Tamil is the Thirukkural
Charity (Meaning and explanation) Parimelazhakar is
edited here**

முனைவர் பா.கவிதா | 120

...

தற்கால இலக்கியம்

**மனதை மயக்கும் தாலாட்டு
Mind-blowing roller**

முனைவர் இரா.இராமகுமார் | 69

ஒப்பீட்டு நோக்கில் திருக்குறளும் சுமதி சதகமும்

A comparative study of Thirukkural and Sumathisadagam

முனைவர் சி.சாவித்ரி

உதவிப்பேராசிரியர்

இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

savithritamiluniversity@gmail.com

Abstract: The connection of antiquity had been appeared between the Thamizh, Telugu society. Thereby it also reflected in the field, literature. Hence, the present paper aims to point out the modification occur between the two different language literature Thirukkural and Sumathisadagam.

Keywords: Thamizh, Telugu, literature, சுமதிசதகம், கெடுதல், திருவள்ளுவர், திருக்குறள்

இந்திய இலக்கியத்தில் அறநூல்களுக்குத் தனிச்சிறப்பிடம் உண்டு. மக்கள் நலமுடன் வாழவேண்டுமென்ற சிந்தனையில் அந்தந்த மொழிகளில் அறநூல்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழில் திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குறளையும், தெலுங்கில் பத்தெனவால் (கி.பி.12ஆம் நூ.) இயற்றப்பெற்ற சுமதிசதகம் என்ற அறநூலையும் ஒப்பிடுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. இவ்விரு நூல்களின் காலம், நூல் தோன்றியதற்கான காரணம், நூலின் கட்டமைப்பு, நூலில் உள்ள கருத்தியல்கள், அக்கருத்தியல்களை வெளிப்படுத்தக் கையாண்ட உத்திகளையும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இரு நூல்களிலும் காணப்படும் கருத்தியல் ஒற்றுமை, கருத்தியல் வேற்றுமை, வேற்றுமையில் ஒற்றுமை, ஒற்றுமையில் வேற்றுமை, பிறமொழித் தாக்கம் போன்ற செய்திகளையும் விளக்குவதாக அமைகிறது.

காலம்

திருக்குறளின் காலம் கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டு அல்லது கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் என்பர். தமிழறிஞர்கள் கி.மு.31 என்று கூறுகின்றனர். சுமதி சதகம் பத்தென என்ற பத்ரபூபதி எனும் மன்னனால் இயற்றப்பட்டதாகும்(சுமதி சதகம், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு:2003)

தேவை

சமூகத்தில் தவறுகள் நிகழும்போது நீதி நூல்கள் தோன்றுகின்றன, இவ்விரு நூல்களும் சமுதாய நல்லொழுக்கங்களுக்காகத் தோன்றியவையாகும். மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்கமுறைகளின் முழு வடிவமே அறம் என்று கூறுவார். ஒழுக்கக் குறைவு ஏற்படும்போதுதான் ஒழுக்கத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. அப்போதுதான் நீதி நூல்கள் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. ஆக மக்களுக்கு அறிவு புகட்டும் விதத்தில் உருவானவைதான் நீதி நூல்கள்.

கருதுகோள்

1. அறத்தை எந்த வகையிலும் எடுத்துரைக்கலாம் என்ற எண்ணத்தில் இரு மொழி புலவர்களும் பல்வேறு உத்திகளை கையாண்டுள்ளார்கள்.
2. சுமதி சதகத்தில் தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருத மொழித் தாக்கம் உள்ளதாகத் தெரிகிறது.

நூலின் அமைப்பு முறை

எந்த ஒரு படைப்பினை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதன் அமைப்பு முறையை புறம், அகம் என்று இரு வகையாகப் பகுத்துக் காணலாம். அதன் அடிப்படையில் இரு மொழி அற நூல்களின் புற அமைப்பினைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை வாயிலாக எடுத்துக்கூறப் பட்டுள்ளது.

திருக்குறள்													
அறம்					பொருள்							இன்பம்	
பகுதி	பாயிர.	இல்லற.	துறவற.	ஊழிய.	அரசிய.	அமைச்.	அரணியல்	கூழிய.	படையி.	நட்பிய.	குடியி.	களவியல்	கற்பியல்
அதிகாரங்கள்	1-4	5-24	25-37	38	39-63	64-74	75	76	77-78	79-95	96-108	109-115	116-133
குறள்	40	200	130	10	250	110	10	10	20	170	130	70	180

1. அரசியல் = 250
2. இல்லறம் = 200
3. கற்பியல் = 180
4. நட்பியல் = 170
5. குடியியல் = 130
6. துறவறம் = 130
7. அமைச்சியல் = 110
8. களவியல் = 70
9. பாயிரம் = 40
10. படையியல் = 20
11. ஊழியல் = 10
12. அரணியல் = 10
13. கூழியல் = 10

மொத்தம் = 1330

வடிவம்

- ஈரடி - குறட்பா
- முதலடியில் நான்கு சீர்கள், இரண்டாமடியில் மூன்று சீர்கள்
- ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்துக் குறள்கள்

மேற்கூறிய அட்டவணையின் வாயிலாகப் புறக் கட்டமைப்பை ஆராயும்பொருட்டுக் கீழ்க்கண்ட விளக்கங்கள் தெளிவுபடும்.

- திருவள்ளூர் எந்த அறத்தை அதிகம் வளியுறுத்திக் கூறுகிறார் என்பதையும்
- அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் சமுதாயத்தில் எந்த விசயத்துக்கு அறம் அதிகம் தேவைப்பட்டது என்பதனையும்,

மேற்காணும் கருத்துக்கணிப்புப் பட்டியலை வைத்து ஆய்வுத் தலைப்புகளைத் தெரிவு செய்யவும், கருதுகோள்கள் அமைத்துக் கொள்ளவும் பயன்படுகிறது.

மேலே கூறிய கருத்துக்கணிப்பை ஆதாரமாக்கிக் கொண்டு 'திருக்குறளில் இல்லறம்' 'திருக்குறள் காட்டும் அரசியல் சிந்தனைகள்' இது போன்ற பல ஆய்வுத் தலைப்புகளை அமைத்துக் கொள்ள இயலும்.

சுமதி சதகம் - புறக் கட்டமைப்பு

1. சதகம் என்றால் நூறு. சுமதி சதகம் நூற்று எட்டுப் பாக்களைக் கொண்டது.
2. நான்கு அடிகளை உடையது.
3. 'கந்தம்' என்ற பா வகையால் அமைக்கப்பட்டது.
4. ஒன்று மற்றும் மூன்றாம் அடியில் முச்சீரும், இரண்டாவது மற்றும் நான்காவது அடியில் ஐந்து சீர்களும் கொண்டது.
5. அனைத்துப் பாக்களிலும் நான்காவது அடியில் கடைசிச் சீர் 'சுமதி' என்று இருக்கும். இதற்கு 'மகுட்டம்' என்று பெயர்.
6. இதில் பால் பகுப்போ, அதிகாரப் பகுப்போ இல்லை.
7. பாடல்களில் சொல்லப்பட்ட கருத்தினை வைத்துச் சில பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்பட்டன. அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு அட்டவணை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

எண்	தலைப்புகள்	பாக்களின் எண்கள்	மொத்தம்
1	நற்பொருள்	67	1
2	மனத்தூய்மை	70	1
3	நன்மக்கள்	5,21,48,108	4
4	அற்பன், சான்றோன்	4,14,15,26,93	5
5	அஞ்சுதல்	31,63	2
6	பண்புடைமை	3,6,8,11,13,17,19,32,36,44,47,54,56, 66,68,69,71,73,74,86,97,103,105	23
7	கெடுதல்	29,34,41,58,85	5
8	நீசம்	50,51	2
9	மூடன்	7,23	2

10	செல்ல தகா இடம்	25,35,39,52,53,61,75,76,96	9
11	சினம்	49	1
12	இடவலிமை	22	1
13	செல்வம்	20,24,37,43,45,46,57,59,82, 106	10
14	அறிவுடைமை	1,9,10,60,65,72,91,94,98	9
15	துரோகம்	2,62,80	3
16	துன்பம்	27	1
17	பயனுடைமை	33,64,77	3
18	நட்புறவு	38,78,79,81	4
19	பொருள் பெண்டிர்	40,42,55,83,100,101	6
20	இன்னாசெய்யாமை	16	1
21	மானம்	28	1
22	ஊழ்வினை	84	1
23	கற்புடைமை	107	1
24	வலிமை	87	1
25	அரசுடைமை	88,89,90,92,95	5
26	கல்லாமை	102	1
27	இனியவை கூறல்	99	1
28	சாதி	12,18,30,104,109	5
மொத்தம் =			108

அகக் கட்டமைப்பு

அகக் கட்டமைப்பு பொருள் அடிப்படையில் அமைந்திருப்பது. இதில் நூல்களில் சொல்லப்பட்ட செய்திகளை எடுத்துரைக்கும் நிலையில் ஆசிரியர்கள் தமக்கென ஒரு பாணியைக் கையாண்டிருப்பார்கள். அதனைத்தான் அணுகுமுறை என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அணுகுமுறையில் பல உத்திகளைக் கையாண்டிருப்பார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் இருமொழி நூல்களிலும் அறக்கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறுவதற்கு ஆசிரியர்கள் பல உத்திகளைக் கையாண்டதாகத் தெரிகிறது. அவற்றை விரிவாகப் பார்க்கலாம்.

அணுகுமுறை

எந்த ஒரு படைப்புகளானாலும் படைப்பாளன் தனக்கே உரிய பாணியில் சில உத்திகளைக் கையாண்டு இருப்பான். அந்தவகையில் இருமொழி நூல்களின் அறக்கருத்துக்களை

எடுத்துரைக்கும் அணுகுமுறையை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது பதின்மூன்று வகையான உத்திகளைக் கையாண்டு உள்ளதாகத் தெரிகின்றது. அவை,

1. அறிவுறுத்தல்
2. ஒப்பிடுதல்
3. பலன் கூறல்
4. நேர்படக் கூறல்
5. மறைமுகமாகக் கூறல்
6. செய்தி வாக்கியமாகக் கூறல்
7. செய்தி வாக்கியம் + ஒப்பீடு
8. செய்தி வாக்கியம் + பலன்
9. அறிவுறுத்தல் + ஒப்பீடு
10. ஒப்பீடு + பலன் கூறல்
11. பலன் + அறிவுறுத்தல்
12. கருத்திற்கு தொடர்பு படுத்திக் கூறல்
13. கருத்திற்கு தொடர்பில்லாமல் கூறல்

மேற்காணும் பதின்மூன்று வகையான உத்திகளை சுமதி சதகக்காரர் கையாண்டுள்ளதைத் திருக்குறளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கப்படுகின்றது.

1. அறிவுறுத்தல்

அறிவுறுத்தல் என்பது கட்டளை வாக்கியமாக அமைந்திருப்பது. இதில் போ, போகாதே, செய், செய்யாதே, இரு, இருக்காதே என்பன போன்ற பல்வேறு சொற்களால் பொருளை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக அமைகின்றன. இந்த உத்தியை இரு நூலாசிரியர்களும் கையாண்டுள்ளனர்.

சான்று :

வியவற்க எஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை (குற்றம் கடிதல் : 9)

(எப்போதும் தன்னைத் தானே மிகவும் உயர்வாக வியந்து எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது; நன்மை விழையாச் செயல்களைச் சிந்திக்கவும் கூடாது)

appiccuvaadu vaidyudu
eppudu edategaka paaRu eeRunu dvijuDun
joppaDinayuura uNDumu
coppaDakunnaTTi uura jorakumu sumati! (7)

(கடன் தருவனும், நோய்வாய்ப்பட்டால் மருந்து தருவதற்காக மருத்துவனும், வற்றாத நதியும் பார்ப்பனரும் இல்லாத ஊரில் குடியேறாதே).

குறளில் கூடாது என்ற வார்த்தையும், சுமதி சதகத்தில் குடியேறாதே என்ற வார்த்தையும் பயன்படுத்தியதால் இவை அறிவுறுத்தல் என்ற உத்திக்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

2. ஒப்பிடுதல்

ஒப்பிடுதல் உத்தியை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1. உவமைகளை முன்னால் கூறிப் பின்பு கருத்தைச் சொல்லுதல்
2. கருத்தை முன் கூறி பின்னரே உவமையைப் பயன்படுத்துதல்

2.1. உவமைகளை முன்னால் கூறி பின்பு கருத்தை சொல்வது :

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை (பொறையுடைமை :1)

இந்தக் குறட்பாவில் முதலில் உவமையைச் சொல்லி, பின்பு அறம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

*kasugaaya kaRaci cuucina
masalaka tana vagarugaaka madhuram bagunaa?
pasa kalagu yuvatu lunDaga
pasi baalala ponduvaaDu paSuvura sumathi.*

(விளையாத பிஞ்சுக்காய்களைக் கடித்துத் தின்றால் துவர்ப்பே மிகுமன்றி இனிமை இருக்காது. அதுபோன்றே பசை மிக்க இளநங்கையர் இருக்க, அவரை விடுத்துப் பக்குவமற்ற இளம்பேதையரை நாடுகின்றவன் விலங்கே ஆவான். (முன்னாளில் அதிபாலிய விவாஹம் நடந்து வந்ததை நினைவுகூர்கிறது)

2.2. கருத்தை முன் கூறிப் பின்னரே உவமையைப் பயன்படுத்துதல்

கருத்தை முன் கூறி அதை மற்றொரு பொருளோடு ஒப்பிட்டுக் கூறல். அதாவது செய்தி முன்னும் ஒப்பீடு பின்னும் வரும் நிலை.

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று (இனியயை கூறல் : 10)

(இனிய சொற்கள் ஏராளமாக இருக்கையில், அதற்கு மாறாகக் கடுஞ்சொல்லைக் கூறுதல், கனிகள் இருக்கையில் காயைத் தின்பதற்கு ஒப்பாகும்)

*uttamaguNamulu niicunaku
etteRakununa kaluganeerpu eyyeDalan taa
ettina karagi poosina
ittaDi bangkaara magunee yilaloo sumati!*

(அற்பர்களுக்கு நற்குணங்கள் அமையாது. பித்தளையைக் காய்ச்சி உருக்கினாலும் தங்கமாகுமா?)

இரண்டு பாக்களிலும் முதல்வரி செய்தியைக் கூறும் நிலையிலும் இரண்டாம் வரி அதற்கு ஒப்புமையைக் கூறும் வண்ணமும் அமைந்துள்ளதால் இதனைக் கருத்து முன்னும், உவமை பின்னும் கூறும் உத்தி எனலாம்.

3.பலனைக் கூறல்

ஒரு குறளில் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி அதற்கான பலனையும் சேர்த்து கூறல். இது இரண்டு நூல்களிலுமே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பிறர்க்கின்னா முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னா

பிற்பகல் தாமே வரும் (இன்னா செய்யாமை : 9)

(ஒருவன் பிறர்க்கு முன்னர் துன்பம் செய்தால், அவனுக்குப் பின்னர் அத்துன்பம் பிறர் செய்யாமல், தானே அவனைத் தேடிக்கொண்டு வரும்)

Oka uuriki oka karaNam

Oka tiirpariyaina gaaka nogi taRacu nainan

Gakavikalu gaaka yuNDunee

Sakalambunu koTTu vaDaka sahakamu sumathi (22)

(ஒரு ஊருக்கு ஒரு கணக்குபிள்ளை, ஒரேவொரு நியாயம் வழங்குவனும் இருக்கவேண்டும். அப்படி இன்றி பலபேர் புகுந்து அதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கினால் ஊர் தாறுமாறாகி, எல்லாமே கெட்டுப் பாழ்பட்டு அமைதியிழந்து அல்லலுறுதல் இயல்பேயாகும்.)

4.நேர்படக் கூறல்

நேர்படக்கூறல் எனப்படுவது ஒரு கருத்தினை வெளிப்படையாகக் கூறுதல். இதை இரண்டு நூல்களும் பின்பற்றியுள்ளன.

நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த

தன்மையான் ஆளபடும் (தெரிந்து வினையாடல் :1)

(நன்மைகளையும் தீமைகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து நன்மையைச் செய்து முடிக்கும் தன்மையுடையவனையே ஆட்கொள்ள வேண்டும்)

Iccunatee vidya raNamuna

Jocunatee magatanambu sukaviisvarulan

Meccunatee neerpu vaaduku

Vaccunathee kiiDu summu vasudhanu sumatii! (11)

(பிறருக்கு ஈவதே கல்வி (தனக்கு வேண்டிய நலன்களைத் தருவதே கல்வி). போர்க்களம் புகுவதே ஆண்மை. புலவரால் போற்றப்படுவதே நல்லாற்றல் ஆகும். விவாதங்கள் கேட்டினைத் தரும்)

5.மறைமுகமாகக் கூறல்

அஃறிணைப் பொருள்களின் தன்மையை நேரடியாகக் கூறிச் செல்வது. இதில் அறிவுறுத்தலோ, ஒப்புமையோ இருக்காது. பெரும்பாலும் இது செய்தி வாக்கியமாகவே இருக்கும். இவ்வுத்தி திருக்குறளில் கையாளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் சுமதி சதகத்தில் காணப்படுகின்றது. அதனைக் காட்டும் பாடல் வருமாறு:

*Kanakapu simhaasanamuna
Sunakamunu kuurcunNDa beTTi subha lagnamunan
Donaraga paTTamu kaTTina
venukaTi guNameela maanu vinaraa sumathi! (26)*

(பொற்சிம்மாசனத்தில் சுபமுகூர்த்தத்தில் நாயை உட்காரவைத்துப் பட்டம் கட்டினாலும், தன் இயல்பான முந்தைய குணத்தை விட்டுவிடாது. அதுபோலத்தான் அற்பர்களை உயர்பதவியில் அமர்த்துவது ஆகும் என்பது கருத்து. தத்தம் இயல்புபடியே மனிதர்கள் இருப்பார்கள்.)

ஒரு கருத்தினை நேரடியாகக் கூறாமல் மறைமுகமாகக் கூறுவது. அதாவது அஃறிணைப் பொருள்களை வைத்து அறத்தைக் கூறும் நிலை. இது சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ள ஹிதோபதேசத்தின் தாக்கமாக இருக்கலாம்.

6.செய்தி வாக்கியமாகக் கூறல்

ஒரு செய்தியை இதுதான் இப்படித்தான் என்று திருத்தமாகக் கூறல். இதில் உண்மை நிலை அப்படியே தெரியவரும். இந்த உத்தி இரு நூல்களிலும் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பது தெரியவருகின்றது.

*செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு ஈயப் படும் (கேள்வி : 2)*

*karaNamu saadai yunnanu
kari mada muDiginanu paamu karavaka yunnanu
dhara teelu miiTakunnanu
gara maruduga lekkagonaru gadaraa sumati ! (31)*

(கணக்குப்பிள்ளை அப்பாவியாக இருந்தாலும், யானைக்கு மதம் இல்லாவிட்டாலும், பாம்பு கடிக்காமல் இருந்தாலும், தேள் கொட்டாவிட்டாலும் மக்கள் அவற்றைப் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். (ஆதலின் மனிதன் தன் வலிமையைக் காட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிறர் எளிதாகக் கருதி இடையூறு செய்வார்கள்.)

7.செய்தி வாக்கியம் + ஒப்பீடு

ஒரு செய்தியை நேரடியாகக் கூறி அச்செய்தியினை மற்றொரு பொருளோடு ஒப்பிடுதல்.

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்

பழித்த தொழித்து விடின் (கூடா ஒழுக்கம் : 10)

(சான்றோர் பழித்த தீயொழுக்கத்தை விட்டு விலகிவிட்டால், தவத்திற்குரிய புறக்கோலங்களாகிய மொட்டை அடித்தல், முடி வளர்த்தலும் வேண்டாம்.

daggaRa koNDemu seppeDu

preggaDa palukulaku raaju priyuDai maRi taa

neggu praja kaacarinjcuTa

boggulakai kalpa taruvu boDucuTa sumati! (58)

(பக்கத்தில் இருந்துகொண்டு புறங்கூறிக் கோள்முட்டும் அதிகாரிகளை நயந்து மன்னன் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டுக் குடிமக்களை அலைக்கழித்துத் தீமைபுரிதல் என்பது வேண்டுவதை எல்லாம் தரும் கற்பக மரத்தை வெட்டிக் கரிக்காக நாசப்படுத்துவது போலாகும்.)

8. செய்தி வாக்கியம் + பலன்

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்

அன்னீ ரார்க்கே உள (சுற்றந் தழால் : 7)

(காக்கை, கிடைத்த உணவை மறைக்காமல் தன் இனத்தைக் கூவியழைத்தே உண்ணும்; அத்தகைய தன்மை உடையவர்க்கே, செல்வங்கள் பலவுமுண்டு)

Dhiirulaku cuuyu meelathi

Saarambagu naarikeeLa salilamu bhangkin

Gauravamunu maNi miidaTa

Bhuumi skhaavahamu nagunu bhuviloo sumatii ! (60)

(நல்ல அறிவுடையவர்களுக்குச் செய்த உதவி சாரமான (வேரின்னில் ஒருநாள் ஊற்றிய) நீரைத் தருவது போல பின்னாளில் நிச்சயமாக உதவும் பெருமையும் இன்பமும் கிடைக்கும்)

9. அறிவுறுத்தல் + ஒப்பீடு

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்

பொருளும் அதனினுஉங் கில் (சொல்வன்மை : 4)

(ஒருவர் சொல்ல நினைப்பதைச் சொல்லின் திறனை அறிந்து சொல்ல வேண்டும். அந்தச் சொல் வன்மையினும் சிறந்தனவாக, அறமும் பொருளும் இல்லை)

Paniceeyu neDala daasiyu

Anubhavamuna rambha mantra yaaloocanalan

Dana bhukthi yeDala talliyu

Nana dana kulakaanta yuNDa naguraa sumatii! (70)

(மனைவியானவள் கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்யும்போது வேலைக்காரியாகவும், இன்ப நுகர்வில் ரம்பையாகவும், ஆலோசனை கூறும்போது மந்திரியாகவும் உணவு பரிமாறும்போது தாயாகவும் அமைந்து கணவனை மகிழ்வித்தல் வேண்டும்)

10.பலன் + அறிவுறுத்தல்

வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க துறந்தபின்
ஈண்டியற் பால பல (துறவு : 2)

(துறவை மேற்கொண்டபின், இப்பிறவிலேயே அடையும் இன்பங்கள் பலவாம். அவற்றைப் பெறவிரும்பினால், வாய்த்தபோதே துறக்கவேண்டும்)

11. ஒப்பீடு + பலன் கூறல்

சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம்
சுடச்சுட நோற்கிற் பலர்க்கு (தவம் : 7)

(தீயிலிட்டுப் பொன்னைச் சுடச்சுடப் புடம்போடும் அளவிலும் ஒளிவிடுவது போலத் தவத்தில் துன்பம் வருத்திட வருத்திட ஞானம் என்பது பிறக்கும்)

Kamalamulu niiTa baasina
Kamalaaptuni rasmi sooki kamalina bhankin
Tamatama nelavulu tappina
Tama mitrulee StrulauTa tadyamu sumati ! (28)

(தாமரை நீரில் இருக்கும்போது தாமரை மணாளனாகிய சூரியனின் கதிர்கள் பட்டுப் பொலிவுறும். அதே தாமரை நீரை விட்டு நீங்கி நிலத்தில் கிடந்தால் அதே கதிர்கள் பட்டு வாடிப்போகும். அது போன்றே தத்தம் நிலை தாழ்ந்து போனால், அதே நண்பர்களே பகைவர்களாவார்கள். ஆதலின் தம் நிலை தெரிந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும்)

12. வினா வாக்கியமாகக் கூறல்

வினா வாக்கியமாகக் கூறும் உத்தியினைப் பல இடங்களில் இருவரும் கையாண்டுள்ளார்கள்.

குறிப்பின் குறிப்புணரா ஆயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண் (குறிப்பறிதல் : 5)

(ஒருவரின் முகக்குறிப்பை கொண்டு, அகக்குறிப்பை உணராவிட்டால், ஒருவன் தான் பெற்றுள்ள உறுப்புகளுள் கண்களால் ஆகிய பயந்தான் என்ன?)

Uttama guNamulu niicuna
ketteRaguna Kaluga neercu neyyeDalandaa
ettinji kaRagi poosina
ittaDi bangaara magunee ilaloo sumati ! (14)

(அற்பர்களுக்கு நற்குணங்கள் அமையாது, பித்தளையைச் காய்ச்சி உருக்கினால் தங்கமாகுமா?)

13. தொடர்பு நிலையில் கூறல்

சொல்ல வந்த சிந்தனைக்கும் பாடலில் உள்ள செய்திக்கும் தொடர்புபடுத்திக் கூறும் நிலை. இவ்வுத்தி இரு நூல்களிலும் காணப்படுகிறது.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வான் என்று

அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து (மருந்து : 10)

(நோயுற்றவன், நோய் போக்கும் மருத்துவன், அவனின் மருத்துவ முறை, உடனிருந்து உதவுபவன் என, மருத்துவ முறை அந்த நான்கு கூறுகளை உள்ளடக்கியது).

appiccuvaadu vaidyudu

eppudu edategaka paaRu eeRunu dvijuDun

joppaDina yuuranunDumu

coppaDanaTTi yuura jorakumu sumathi! (7)

(கடன் தருபவன், மருத்துவன், இடையறாமல் நீரோடும் ஆறு, அந்தனன் இருக்கும் ஊரானால் அங்கு சென்று வாழ்வாயாக, அப்படி இல்லாத ஊருக்குச் செல்ல வேண்டாம்)

14. தொடர்பற்ற நிலையில் கூறல்

இவ்வுத்தி திருக்குறளில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சமதி சதகக்காரர் பல இடங்களில் இவ்வுத்தியைக் கையாண்டுள்ளார்.

alluni manjci tanambunu

gollani saahithyavidya koomalinjamun

bolluna danjcina biyyamu

tellani kaakulu leevu teliyura sumatii (8)

ஒரே பாவில் ஐந்து பொருள்களைக் கூறி இவை உலகத்தில் இல்லை என்று கூறியுள்ளார். இப்பாவில் சொல்லப்பட்ட ஐந்து பொருள்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பற்றவையாக இருந்தாலும் இவற்றை உலகத்தில் இல்லாத பொருள்கள் என்ற நிலையில் கூறியுள்ளார்.

கருத்தியல் ஒப்பீடு

இரு மொழி நூலாசிரியர்களும் கூறியது அறக் கருத்துக்களே ஆனாலும், அக் கருத்துக்களை ஒப்பீட்டு ஆராயும் பொருட்டு அவ்வொப்பீட்டினை -

1. கருத்தியலில் ஒற்றுமை
2. கருத்தியலில் வேற்றுமை
3. கருத்தியல் ஒற்றுமையில் வேற்றுமை
4. கருத்தியல் வேற்றுமையில் ஒற்றுமை

என்ற நான்கு தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவற்றின் விளக்கங்கள் கீழ் வருமாறு:

1. கருத்தியல் ஒற்றுமை

எந்தவோர் ஒப்பீட்டாய்வை மேற்கொண்டாலும் அதில் பெரும்பான்மையாகவோ அல்லது சிறுபான்மையாகவோ ஒற்றுமைகள் காணப்படுவது என்பது இயல்பேயாகும். அந்த வகையில் திருக்குறள் மற்றும் சமதி சதகம் இரு நூல்களிலும் பல இடங்களில் ஒன்றுபட்டே காணப்படுகின்றன. அவற்றில் சில -

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு (அறிவுடைமை : 3)

எது 'அறிவு' என்பதற்கு வள்ளுவர் சொன்ன இந்தக் கருத்தையே சுமதி சதக்காரரும் -

Vinadagu nevvaru ceppina
Vinainantanee veega paDaka vivarimpadagun
Kani kalla nijamu talisina
manujuDepoo niitiparuDu mahiloo sumati!

(யார் என்ன சொன்னாலும் கேட்டு, சினம் கொள்ளாமல் நன்கு ஆராய்ந்து உண்மை எது, பொய் எது என்று எண்ணிப் பார்த்து அதற்குத் தக்க நடப்பவனே அறிவுடையவன்)

இதில் சிறு வேறுபாடு என்னவென்றால் வள்ளுவர் 'அறிவு' என்று கருத்தாகச் சொன்னதை சுமதி சதக்காரர் 'அறிவுடையவன்' என்று உயர்திணையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இருப்பினும் 'உண்மை அறிதல்' என்ற கருத்தை இருவரும் ஒரே விதமாகவே கூறியுள்ளார் எனலாம்.

2.கருத்தியல் வேற்றுமை

இரு மொழி நூல்களிலுமே கூறப்பட்டுள்ள சாதிச் சிந்தனை மற்றும் பொருள் பெண்டிர் விசயத்தில் இருமொழி ஆசான்களிலும் கருத்து வேறுபாடு தெரிகிறது. வள்ளுவர் எந்த ஒரு பாவிலும் சாதிப்பெயரைப் பயன்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. பொதுநிலையில் மட்டுமே கூறிச் சென்றுள்ளார். இவர் 'பெருமை' என்ற அதிகாரத்தில் 'சாதி' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தாமல் அனைத்து உயிர்கள் என்றும், மேல்நிலை, கீழ் நிலை என்றும், பெரியோர் சிறியோர் என்றும் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சான்று:-

மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்
கீழில்லார் கீழல் லவர் (பெருமை : 3)

(மேல்நிலையில் இருப்பினும் மேன்மைப் பண்பிலாதவர் மேலானவர் அல்லர். கீழ் நிலையில் இருப்பினும் கீழ்மைப் பண்பிலாதவர் கீழானவரல்லர்)

இக்குறளில் வள்ளுவர் எங்கேயும் சாதிப்பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. மாறாக மேலோர், கீழோர் என்ற சொற்களை அனைத்துச் சாதியினரையும் பொதுநிலையில் வைத்து கூறியதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் தான் குறள் 'உலகப் பொதுமறை' என்றழைக்கப் பெற்றது.

சுமதி சதக்காரர் பெரும்பாலான பாக்களில் பல இடங்களில் சாதிப்பெயரைக் கூறியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. குறிப்பாக பிராமணர்(7), குயவர்(12), யாதவர்(18), காப்பு (செட்டியார்), பறையர், பொற்கொல்லர், அம்பட்டன்(104), வேசரடி ஜாதி(109) என்று சாதிப் பெயர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். சான்றுக்கு ஒன்று -

அரசன் என்பவன் யார்யாரோடு நட்புக் கொள்ளக் கூடாது என்பதைக் குறிக்கும் ஒரு பா -

mee lenjani maalinyuni

*maalalu agasaalavaani mangali hitugaa
neelina narapati raajyamu
neela galasi poovu gaani negadu sumati ! (104)*

(நன்மையை எண்ணாதவன், பறையர், பொற்கொல்லன், அம்பட்டன் இவர்களோடு நட்புக் கொண்ட அரசனின் ராஜ்ஜியம் மண்ணோடு மண்ணாகி விடுமே அன்றிச் சிறந்து விளங்காது).

மேற்கண்ட பாவில் சுமதி சதகக்காரர் நன்மையைக் கருதாதவனோடு சேர்த்து மூன்று சாதியினரையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். வள்ளுவத்திற்கு மாறாக சாதிப்பெயர்களைப் பயன்படுத்திய நிலையில் வள்ளுவரில் இருந்து சுமதி சதகக்காரர் வேறுபட்டு நிற்கின்றார். ஆக இது வேற்றுமை என்று கூறலாம். மேலும் திருவள்ளுவர் காலத்தில் சாதிப் பாகுபாடு இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் சுமதி சதகக்காரர் காலத்தில் சாதியைப் பற்றிய சிந்தனை மிக அதிகமாகவே உள்ளதை சுமதி சதகத்தின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

3. ஒற்றுமையில் வேற்றுமை

படைப்பிலக்கியங்களை ஒப்பாய்வு செய்யும் நிலையில் இருநூல்களுக்கிடையே கருத்து ஒற்றுமை இருப்பினும், அக்கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் பாங்கில் வேற்றுமைகள் இருக்கக் கூடும். அந்நிலையில் சில கருத்துகள் இருமொழி ஆசான்களுக்கிடையே ஒன்றுபட்டு இருந்தாலும், அக்கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறும் வகையில் இருவருக்கும் இடையில் வேற்றுமை காணப்படுகிறது எனலாம். சான்றாக -

*ஈன்ற பொழுதும் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய் (மக்கட்பேறு : 9)*

*Putroosahamu tanDriki
putruDu janminjcinapuDe puTTadu, janulaa
putruni kanukoni pogaDaga
putrootsaahamu naaDu pondura sumatii ! (108)*

(விவேகத்துடன் கூடிய தந்தைக்கு மகன் பிறந்த மாத்திரத்திலேயே மகிழ்ச்சி கிட்டாது. அந்த மகனைப் பார்த்து மக்கள் அவன் குணங்களை மெச்சி, போற்றி புகழும்போதுதான் தந்தைக்கு மகன் பிறந்த மகிழ்ச்சி கிடைக்கும்)

வள்ளுவர் தாய் என்று சொன்னதை சுமதி சதகக்காரர் தந்தை என்று சொல்லியிருக்கிறார். இருவரும் ஒரே கருத்தினைச் சொல்ல வந்தாலும் பலன் கிட்டுவதில் யாருக்கு மகிழ்ச்சி என்பதில் இருவரும் வேறுபடுகின்றனர். வள்ளுவர்,

*தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல் (மக்கட்பேறு : 7)*

(தந்தை தன் மகனுக்குச் செய்யும் நன்மையாவது, சான்றோர் அவைக்களத்துள் அம்மகனை முதன்மை வாய்ந்தவனாக இடம்பெறச் செய்தலாகும்)

என்று கூறிய இந்தக் குறளின் அடிப்படையில் சுமதி சதகம் தந்தை என்று கூறியிருக்கலாம்.

4.வேற்றுமையில் ஒற்றுமை

இருமொழி நூல்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையில் கருத்தியல் வேறுபட்டு இருந்தாலும் அறத்தை விளங்கவைக்கும் நிலையில் இருவரும் ஒரே உவமைகளைக் கையாண்டுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தகு பாக்கள் -

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று (இனியவை கூறல் :10)

kasugaaya kaRaci cuucina
masalaka tanavagaru madhuram bagunaa?
vasa galugu yuvatu lunDaga
pasibaalala pondh vaaDu pas'uvura sumathi ! (32)

(விளையாத பிஞ்சுக்காய்களைக் கடித்துத் தின்றால் துவர்ப்பே மிகுமன்றி இனிமை இருக்காது. அது போன்றே பசைமிக்க இளநங்கையர் இருக்க அவர்களை விடுத்து பக்குவமற்ற இளம்பேதையரை நாடுகின்றவன் விலங்கே ஆவான்)

மேற்கூறிய இருவரின் பாக்களிலுமே கருத்து வேறுபட்டு இருக்கிறது. வள்ளுவர் இனிய சொற்கள், தீய சொற்கள் என்று இருவகைச் சொற்களைப் பற்றிப் பேசுகிறார். தெலுங்கு கவி சிறுமிகளையும், வயது வந்த கன்னியரையும் பற்றியும் பேசுகிறார். இருவரும் சொல்ல வந்த செய்தி வேறானாலும் இருவரும் தம் கருத்துக்களை விளங்கவைக்க எடுத்துக்கொண்ட உவமைகள் ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளன. வள்ளுவர் காய், கனியை வரிசையாக தீய சொற்கள், இனிமையான சொற்களுக்கும் உவமப்படுத்தியுள்ளார். அதே உவமையைத் தெலுங்கு கவி சிறுமிகளுக்குக் காயையும், வயது வந்த கன்னியருக்குக் கனியையும் ஒப்புமைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். இந்த இடத்தில் வள்ளுவர் சொன்ன கருத்து உள்ளுறை உவமையாக எடுத்துக் கொண்டால் சுமதி சதகம் கூறியதையே வள்ளுவர் உள்ளுறை உவமையாகச் சொல்லி இருக்கலாம் என்று எண்ணலாம்.

பொது மகளிர்

பொதுமகளிரைப் பற்றி இருவரும் கூறியிருந்தாலும் வள்ளுவர் 10பாக்களிலும், சுமதி சதககாரர் ஐந்து (40,55,83,100,101) பாக்களிலும் கூறிச் சென்றுள்ளார். பொதுமகளிரின் பண்புகள், அவர்களால் உண்டாகும் தீமைகள், பொதுமகளிரை நாடிச் செல்பவரின் பண்புகள், அவர்களுக்கு ஏற்படும் தீய விளைவுகள், பொதுமகளிரிடம் செல்லாதவரின் பண்புகள் போன்றவற்றையும், மேலும் சடலம், பேய் போன்றவற்றுக்கு அவர்களை ஒப்புமைப்படுத்திக் கூறும் நிலையும் வள்ளுவர் பாக்களில் தெரிகிறது.

தெலுங்குப் புலவர் பொதுமகளிரைப் பற்றி ஐந்து பாக்களில் சொல்லி இருந்தாலும், அப்பாக்களில் அவர்களின் அன்பு, சத்தியம் போன்ற பண்புகள் எப்படிப்பட்டவை என்பதையும், அவர்களுக்குள்ள பொருளாசை பற்றியும் உவமைகளோடு எடுத்துக் கூறியுள்ளார். ஒரு பாவில்

மட்டும் பொதுமகளிரை உவமைக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இது போன்று பொதுமகளிரை உவமைக்குப் பயன்படுத்தியதைக் குறளில் காணமுடியவில்லை.

பொதுவாக இருமொழிப் புலவர்களும் பொதுமகளிரை நம்பலாகாது என்ற கருத்தினையே முன்வைத்துள்ளார்கள்.

மொழிபெயர்ப்பும் தழுவல்களும்

இருமொழி நூல்களையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது திருக்குறளின் அமைப்பு முறையை உற்றுநோக்கும்போது அந்நூலுக்கு முன்பே செம்மையான இலக்கிய வளம் இருந்திருக்கக்கூடும் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. கருத்துக்களின் வெளிப்பாடு, தெளிவு, ஒழுங்குமுறை இவையெல்லாம் அவற்றுக்குக் காரணங்களாகின்றன. அப்படி இருக்கும்போது வள்ளுவர் தனக்கு முன் உள்ள நூல்களைப் பின்பற்றியும், அல்லது முன்னோர்களின் அறக் கருத்துக்களைக் கேட்டோ இந்நூலை அமைத்திருக்கலாம் என்ற எண்ணப்பாடு தோன்றுகிறது.

ஆனால், தெலுங்கு நூலான சுமதி சதகத்தில் ஆசிரியர் சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள நீதி நூல்களான ஹிதோபதேசம் மற்றும் சாணக்கியனின் நீதிமாலிகாவினையும் பல இடங்களில் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. பத்தென ஹிதோபதேசத்தில் உள்ள சுலோகத்தை அப்படியே தெலுங்கு மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் எனலாம். சான்று -

Tatra mitra na vastavyam yatranaasti catushTayam

RuNadaataa ca vaidyaSca Srootriya: sujalaanadii (hitoo : 116)

(நண்பனே! கடன் தருபவன், மருத்துவன், வேதம் அறிந்த பண்டிதன், நல்ல நீர் உள்ள நதி - இவை நான்கும் எந்த இடத்தில் இல்லையோ அங்கே குடியேறாதே!)

இதே அறத்தை சாணக்கியனும் கூறியுள்ளார். அது என்னவென்றால் - 'செல்வந்தன், ஞானி, தன் மக்களைக் காக்கும் அரசன், நீர் வசதி மட்டுமல்லாமல் மருத்துவரும் இல்லாத ஊர் ஒரு நாள் கூட குடியேறத் தகுந்தது அல்ல' என்றார். சாணக்கியனின் அர்த்தசாத்திரமும், ஹிதோபதேசத்தைப் போலவே ஒத்த கருத்து உடையதாக இருப்பினும் சாணக்கியன் பார்ப்பனருக்குப் பதிலாக ஞானியையும், கூடுதலாக அரசனையும் சேர்த்துள்ளார். இதற்குக் காரணம் சாணக்கியன் பிராமணனாக இருப்பினும் அவர் அறிவைத்தான் நம்புகிறார். அது மட்டுமல்ல, பேரரசனுக்குச் சிறந்த ஆலோசகராய் இருந்தாலோ என்னவோ ஊரென்றால் அரசனும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கலாம். ஆனால் பத்தென ஹிதோபதேசத்தில் உள்ள இது தொடர்பான சுலோகத்தை மட்டுமே தெலுங்கில் மொழிபெயர்த்திருக்கலாம். அந்தப் பா -

appiccuvaDu, vaidyuDu

eppuDu eDategaka paaRuneeRunu dvijuDun

joppaDina yuura yuNDumu

joppaDakunnaTTi yuura jorakumu sumati! (7)

அதன் அடிப்படையில் நீதியை தாமாகவும் சொல்லலாம், பிறர் எடுத்துரைத்த கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறலாம் என்பது தெளிவாகிறது.

தழுவல்

சுமதி சதகக்காரர் பல இடங்களில் ஹிதோபதேசத்தையும், சாணக்கியனின் நீதிமாலிகாவையும் தழுவிப் பாடல்கள் அமைத்துள்ளார் என்பதற்குச் சான்றாக ஹிதோபதேசத்தில் 'இல்லாள்' எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்குச் சொன்ன சுலோகம் -

Kaaryeeshu mantri, karaNeeshu daasi, ruupeeshu lakshmii., Kshamayaa dharitri, sneeheeshu maataa, sayaneeshu veSyaa satkarmanaarii (hitoopadeesam)

ஆலோசனை கூறுவதில் மந்திரியாகவும், பணிவிடை செய்வதில் வேலைக்காரியாகவும், வடிவத்தில் மகாலட்சுமி போன்றும், பொறுமையில் பூமியைப் போலவும், அன்பு காட்டுவதில் தாயாகவும், படுக்கை அறையில் விலைமகளாகவும் இருப்பவள் நல்ல இல்லாள் என்று ஹிதோபதேசம் கூறுகிறது. இதனை அப்படியே தழுவி சுமதி சதகக்காரர் இயற்றிய பாடல் பின்வருமாறு -

*paniceeyuneDa daasiyu
anubhavamuna rambha mantri yaaloocanalan
tanabhukthi yeDala talliyu
nana tanakula kaanta yuNa naguraa sumatii (70)*

(பணிவிடை செய்யும்போது பணிப்பெண்ணாகவும், அனுபவத்தில் ரம்பையாகவும், யோசனை கூறுவதில் மந்திரியாகவும், உணவு பரிமாறும்போது தாயாகவும் குலப்பெண் என்பவள் செயல்படவேண்டும்.)

வடிவம், பொறுமை, அன்பு இப்பண்புகளைத் தவிர ஹிதோபதேசத்தில் சொல்லப்பட்ட மற்ற விசயங்களையும் சேர்த்துக் கூறியுள்ளார்.

சுமதி சதகக்காரர் சாணக்கியரையும் பின்பற்றியுள்ளார் என்பதற்குச் சான்று -

*dhanamu leeni vaanini veeSya, tanaraleeni
reeni prajalunu, palamulu leeniceTlu
pakshulununu, tinna yiNTanee paakulaaDa
kuNDa atithulu veegameviDuvavalayu (2-16)*

(பணமில்லாதவனை விலைமகளும், தோல்வியுற்ற அரசனை மக்களும், பழங்கள் அற்ற மரத்தினைப் பறவைகளும், உண்ட வீட்டை விருந்தினரும் உடனடியாக விட்டுவிட வேண்டும்.)

என்ற பாவின் கருத்தமைப்பினைப் பின்பற்றி சுமதி சதகம் குறிப்பிட்டுள்ள பாடல் -

*akkaraku raani cuTTamu
mrokkina varamiini veelpu, mooharamuna taa
nekkina baarani kurramu
grakkuna viDuvanhka valayu gadaraa sumathii ! (2)*

இப்பாடல் சாணக்கியனைப் பின்பற்றி அதே உத்தியில் உலகத்தில் புறந்தள்ள வேண்டிய செய்திகள் நான்கினைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளது.

திருக்குறள் உலகப் புகழ்பெற்ற நீதிநூலாகும். இது மொழிபெயர்ப்பு நூல் அன்று. சுயபடைப்பாக எண்ணப்படுகின்ற திருக்குறளின்மீது மனுஸ்மருதி, சாணக்கியரின் அர்த்தசாத்திரம், காமந்தகனின் நீதி சாத்திரம் போன்ற சமஸ்கிருதப் படைப்புகளின் தாக்கம் இருக்கிறது என்பதும், திருவள்ளுவர் சமஸ்கிருத மொழி அபிமானி என்பதும் சில ஆய்வாளர்களின் எண்ணமாக உள்ளது(சி.ஆர்.சர்ம, 1993:57). எது எப்படியிருந்தாலும் உலக நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் ஒன்றே முக்கால் அடியில் சுருக்கி சொன்ன வித்தகர் வள்ளுவர்.

துணை நின்றவை

- ❖ திருக்குறள், தெளிபொருள், சிவசங்கரன்.வ., பொதிகைப் பதிப்பகம், சென்னை. 6 - ஆம் பதிப்பு, 2014
- ❖ பத்தெனா, சுமதி சதகம், 2003, பாலசரஸ்வதி புக் டிப்போ, சென்னை. (தெலுங்கு)
- ❖ ஜகந்நாத ராஜா மு.கு., 2002, சுமதி சதகம், சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.
- ❖ சர்ம சி.ஆர்.,1993, துலனாத்மக சாஹித்யம், கட்டுரைத் தொகுப்பு, லக்ஷ்மீ நாராயண க்ரந்தமாலா, மதுரை.
- ❖ கார்த்திகேயன் ஆ., 2005, தமிழ் பிராகிருத உறவுகள், அன்னம் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.
- ❖ சுப்பராஜு.என்.வி.கே, 1981(நா.ப.), ஹிதோபதேசம், வித்யாநிலய ப்ரசுரண, பீமவரம். பிரபாகர்ராவு.யல்லாப்ரகட, 2013, சாணக்ய நீதி மாலிகலு, கௌடிண்ய ப்ப்லிகேஷன்ஸ், ஹைதராபாத்.
- ❖ புல்லெல ஸ்ரீராம சந்த்ருடு, 2010(ஆ.ப.), சாணக்ய நீதி ஸூத்ராலு, சஸ்க்ருத பாஷா ப்ரசார சமிதி, ஹைதராபாத்.